

Energetický regulační úřad

Ing. Alena Vitásková
předsedkyně

Č. j.: 08817- 25/2014-ERU

V Jihlavě dne 31. května 2016

R o z h o d n u t í

O rozkladu společnosti České teplo s.r.o., se sídlem Klapkova 731/34, 182 00 Praha 8 - Kobylysy, IČ: 250 55 925 (dále též „účastník řízení“), zastoupené [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 08817-19/2014-ERU (sp. zn. KO-08817/2014-ERU) ze dne 10. února 2016, kterým Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle § 18 odst. 1 písm. b) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a § 2c zákona č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, ve znění pozdějších předpisů, uložil účastníkovi řízení pokutu ve výši 276 020 Kč za spáchání správního deliktu podle § 16 odst. 1 písm. d) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o cenách“), kterého se dopustil tím, že pro rok 2011 v cenové lokalitě „Šafránka“ v rozporu s § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách uplatnil při kalkulaci výsledné ceny tepelné energie nepřiměřený zisk, když v položce „Zisk“ uplatnil mimo jiné částku ve výši [REDAKCE] Kč bez DPH, která přímo nesouvisela s dodávkou tepelné energie, dále účastníkovi řízení uložil opatření k nápravě zjištěného protiprávního stavu a povinnost náhrady nákladů řízení, jsem jako nadřízený správní orgán Energetického regulačního úřadu rozhodla podle § 96 odst. 2 energetického zákona ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na návrh rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, takto:

Rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 08817-19/2014-ERU ze dne 10. února 2016 (sp. zn. KO-08817/2014-ERU) zrušuji a věc vracím Energetickému regulačnímu úřadu k novému projednání.

Odůvodnění:

I. Průběh kontroly

Energetický regulační úřad zahájil dne 13. února 2013 kontrolu u účastníka řízení ve smyslu zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů, jejímž předmětem bylo zjištění, zda účastník řízení v roce 2011 v cenové lokalitě „Šafránka“ v Praze 5 - Řeporyjích neporušil cenové předpisy tím, že sjednal nebo požadoval výslednou cenu tepelné energie, jejíž výše nebo kalkulace nebyla v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen podle § 6 odst. 1 zákona o cenách.

Kontrolní zjištění Energetického regulačního úřadu byla obsažena v Protokolu o kontrole č. K012914 ze dne 30. června 2014, v němž bylo konstatováno, že účastník řízení ve výše specifikované cenové lokalitě porušil cenové předpisy tím, že navýšil zisk ve výsledné ceně tepelné energie za rok 2011 tak, aby pokryl náklady nesouvisející s výrobou a rozvodem tepelné energie, které byly konstatovány při kontrole ceny tepelné energie za rok 2010.

II. Správní řízení v prvním stupni

Dne 26. září 2014 oznámil Energetický regulační úřad účastníkovi řízení zahájení správního řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách.

V rámci vedeného správního řízení účastník řízení zaslal dne 29. října 2014 vyjádření k podkladům rozhodnutí, kde konstatoval, že je posuzovaný zisk nutno vztáhnout k investici ve výši ██████████ Kč, která obsahuje pouze náklady uznatelné pro danou cenovou regulaci, a která byla nezbytná, neboť se jedná o výjimečnou a jedinečnou cenovou lokalitu, kde je celý komplex „postaven tzv. na zelené louce“, včetně energetického zařízení, které zajišťuje mimo jiné i dodávku tepelné energie a vytápění komplexu. Účastník řízení dále uvedl, že je dodávka tepelné energie v cenové lokalitě dlouhodobě zatížena ztrátou a že náklady, o kterých Energetický regulační úřad v minulosti konstatoval, že nesouvisí s výrobou ani rozvodem tepelné energie a nelze je tak zahrnout do kalkulace tepelné energie, byly vynaloženy opět s ohledem na jedinečnost dané lokality, neboť bylo nutné dovést média k vytápěné lokalitě a jiná cesta nebyla možná. I přesto tyto náklady účastník řízení na základě rozhodnutí Energetického regulačního úřadu nezahrnul jako náklad v položce odpisů a nejsou ani zahrnuty v uváděné částce ██████████ Kč. Dále uvedl, že závěry o nepřiměřenosti zisku plynou výhradně ze srovnání zisku u téže cenové lokality za roky 2010 a 2011, aniž by se Energetický regulační úřad zabýval mírou zisku v roce 2010, a podotýká, že měl být ve smyslu zákona o cenách zisk posuzován na základě jiných ukazatelů a provedené výpočty a úvahy správního orgánu jsou tak mimo rámec zákonné úpravy.

Rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. j. 08817-19/2014-ERU ze dne 10. února 2016 byla účastníkovi řízení uložena pokuta ve výši 276 020 Kč za spáchání správního deliktu podle § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách, kterého se dopustil tím, že při kalkulaci výsledné ceny tepelné energie za rok 2011 v cenové lokalitě „Šafránka“ postupoval v rozporu s § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách, neboť promítl do výsledné ceny tepelné energie nepřiměřený zisk, když v položce „Zisk“ uplatnil mimo jiné částku ve výši ██████████ Kč bez DPH, která přímo nesouvisela s dodávkou tepelné energie ve smyslu bodu (1.3) cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 1/2010 ze dne 11. října 2010, k cenám tepelné energie (dále jen „cenové rozhodnutí“). Účastníkovi řízení bylo dále uloženo opatření k nápravě zjištěného protiprávního stavu spočívající v povinnosti vytvořit opravnou kalkulaci výsledné ceny tepelné energie za rok 2011 pro předmětnou cenovou lokalitu neobsahující část zisku, která byla Energetickým regulačním úřadem označena za zisk nepřiměřený, a dále mu byla uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

Prvostupňový správní orgán se tak ztotožnil se závěry provedené kontroly a konstatoval, že zisk uplatněný v kalkulaci ceny tepelné energie byl použit z části na krytí nákladů na zřízení věcných břemen, které v minulosti nebyly uznány jako oprávněný náklad v ceně tepelné energie, a tudíž se jedná o zisk částečně nepřiměřený. Dále konstatoval, že je provozovna v dané cenové lokalitě umístěna pod úrovní terénu v protihlukovém

provedení, což s sebou nese vyšší nároky na technické zajištění, izolaci a bezpečnost a není tak možné srovnání obvyklé výše nákladů a zisku s jinými cenovými lokalitami jiných dodavatelů. Na základě této úvahy bylo přistoupeno ke srovnání výše zisku uplatněného účastníkem řízení v ceně tepelné energie v roce 2011 se ziskem účastníka řízení uplatněným v téže cenové lokalitě v ceně tepelné energie v roce 2010 a roční nárůst zisku byl označen za ekonomicky neoprávněný, konkrétně pak takový, který byl uplatněn v kalkulaci ceny tepelné energie, aniž by s výrobou tepelné energie souvisel.

III. Rozklad účastníka řízení

Proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 08817-19/2014-ERU ze dne 10. února 2016, které mu bylo doručeno téhož dne, podal účastník řízení dne 24. února 2016 blanketní rozklad, který byl následně doplněn podáním ze dne 18. března 2016.

Podle účastníka řízení Energetický regulační úřad nepostupoval dle definice přiměřeného zisku uvedené v zákoně o cenách a neposoudil správně otázku návratnosti použitého kapitálu v přiměřeném časovém období, neboť vynaložen byl účastníkem investiční kapitál ve výši [REDAKCE] Kč, přičemž částka uznaná Energetickým regulačním úřadem jako oprávněná výše zisku návratnost uvedené investice vůbec v reálném čase neumožňuje. Dále správnímu orgánu vytkl, že při posouzení přiměřenosti zisku nebylo mj. vůbec zohledněno, že v dané cenové lokalitě byla vykazována v rámci podnikatelských činností účastníka řízení v letech 2010 – 2012 ztráta. Účastník řízení dále v rozkladu namítá, že správní orgán vycházel při určení přiměřenosti zisku z kalkulovaného zisku v roce 2010, aniž by se jakkoliv mírou zisku uplatněného v tomto roce zabýval, když navíc měl dle definice zohlednit zcela odlišná kritéria, kterým je zejména posouzení návratnosti investice v přiměřeném časovém horizontu.

Dle účastníka řízení navíc správní orgán chápe pojem zisku zcela v rozporu s ekonomickou realitou, když o zisku hovoří pouze jako o prostředku návratnosti kapitálu, ale nepočítá s částí zisku, která by byla „výdělkem“ účastníka řízení.

Účastník řízení tak považuje napadené rozhodnutí za vnitřně rozporné, argumentačně nesprávné a odporující předmětným právním předpisům a požaduje napadené rozhodnutí zrušit a správní řízení zastavit.

IV. Řízení o rozkladu

Rozklad účastníka řízení byl podán včas a po jeho doplnění podáním ze dne 18. března 2016 splňoval předepsané náležitosti. Na základě podaného rozkladu jsem po jeho projednání v rozkladové komisi zřízené podle § 152 odst. 3 správního řádu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise rozhodla tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, a to z následujících důvodů.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumává odvolací správní orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.

Podle § 2 odst. 7 písm. b) zákona o cenách se pro účely tohoto zákona za přiměřený zisk považuje zisk spojený s výrobou a prodejem daného zboží odpovídající obvyklému zisku

dlouhodobě dosahovanému při srovnatelných ekonomických činnostech, který zajišťuje přiměřenou návratnost použitého kapitálu v přiměřeném časovém období.

V bodě (1.3) cenového rozhodnutí je stanoveno, že přiměřeným ziskem v ceně tepelné energie je přiměřený zisk, který přímo souvisí s dodávkou tepelné energie a splňuje podmínky uvedené v příloze č. 1 tohoto cenového rozhodnutí.

Podle bodu (4.1) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí je výše uplatňovaného zisku před zdaněním v ceně tepelné energie posuzována s ohledem na výši ceny tepelné energie a dosahované technické a finanční ukazatele při porovnání s dodavateli se srovnatelnými podmínkami při výrobě anebo rozvodu tepelné energie.

Co se týče zahrnutí zisku do kalkulace ceny tepelné energie, je nepochybné, že obecně jde o položku oprávněnou, neboť dosažení zisku je legitimním cílem každé podnikatelské činnosti. Určení konkrétní výše zisku je pak na každém dodavateli tepelné energie, záleží tedy na něm, zda se kupříkladu rozhodne neuplatňovat žádný či jen minimální zisk. Při určování výše zisku je však nutné respektovat zákonné ustanovení, stejně jako v mezích zákona vydané prováděcí právní předpisy. Přiměřeným ziskem je tak třeba v posuzovaném případě rozumět zisk související s dodávkami tepelné energie, který splňuje podmínku dlouhodobé obvyklosti při srovnatelných ekonomických činnostech, přičemž takový zisk musí zajišťovat návratnost použitého (investovaného) kapitálu. Přesnější je v daném případě hovořit o výnosnosti, neboť zisk představuje výnos podnikatelského subjektu, přičemž výši tohoto výnosu vztahuje zákon k výši investic a výslovně jej vztahuje k určitému „přiměřenému časovému období“. Za přiměřený výnos (a tudíž zisk) by tak bylo možno obecně používat takový výnos, který by za dobu účetního odepisování příslušného majetku zajistil podnikateli takový souhrn prostředků, který by umožnil příslušnou investici opětovně uskutečnit. Takové pojetí odpovídá nejvíce funkci zisku spočívající v akumulaci prostředků do budoucna, kdežto samotná návratnost investice již uskutečněná je zajišťována i jinými položkami v ceně tepelné energie, např. zahrnováním účetních odpisů tohoto majetku do ceny.

V napadeném rozhodnutí bylo konstatováno, že část zisku byla do kalkulace ceny tepelné energie zahrnuta neoprávněně, neboť byla využita k úhradě nákladů nesouvisejících s dodávkou tepelné energie, což vyplývá z přípisu zaslaného účastníkem řízení s názvem „Informace o použití zisku“. Energetický regulační úřad v napadeném rozhodnutí uvádí, že účastník řízení nerespektoval dřívější pravomocné rozhodnutí Energetického regulačního úřadu, ve kterém bylo stanoveno, že nelze uplatnit v ceně tepelné energie náklady na zřízení věcných břemen, když do výsledné ceny tepelné energie za rok 2011 v cenové lokalitě „Šafránka“ zahrnul zisk ke krytí těchto věcných břemen.

K posouzení uvedených závěrů Energetického regulačního úřadu je nutno vyjít předně z citovaného ustanovení § 2 odst. 7 písm. b) zákona o cenách, ve kterém je stanoveno, že se za přiměřený zisk považuje zisk spojený s výrobou a prodejem daného zboží, který naplňuje dále stanovená kritéria. Aby tak došlo k naplnění uvedeného předpokladu (spojení s výrobou a prodejem daného zboží) při dodávkách tepelné energie, je nutné, aby byl zisk uplatněn v rámci kalkulace ceny tepelné energie. Tím bude zajištěno spojení zisku s výrobou a prodejem tepelné energie dle zákonné definice přiměřeného zisku. Na to navazuje též právní úprava uvedená v cenovém rozhodnutí, kde je stanoveno, že přiměřeným ziskem v ceně tepelné energie je přiměřený zisk, který přímo souvisí s dodávkou tepelné energie. Pro naplnění kritéria přiměřenosti zisku tak není

vůbec rozhodující způsob užití zisku, ale pouze jeho uplatnění (kalkulace) v souvislosti s dodávkou tepelné energie. Způsob užití zisku je naopak zcela v dispozici podnikatele a závisí tak pouze na jeho podnikatelském rozhodnutí, jak se ziskem naloží. Uvedené tvrzení o souvislosti zisku s dodávkou tepelné energie je zavádějící, protože zisk není náklad vynakládaný na zajištění dodávky tepelné energie (o přímé souvislosti tedy hovořit nelze), ale výnosem stanoveným rozhodnutím účastníka řízení, který je buď přiměřeným či nikoliv z hlediska výše, z hlediska charakteru se pořád jedná o jednu položku, kdy není možno tvrdit, že její část s licencovanou činností souvisí a část nikoliv. Uvedená část výroku zjevně vznikla v důsledku spojení otázky přiměřenosti zisku s otázkou ekonomické oprávněnosti nákladové položky.

Pokud tak účastník řízení v rámci správního řízení uvedl, že použil část zisku na krytí nákladů na zřízení věcných břemen, které nemohl v souladu s cenovým rozhodnutím uplatnit v kalkulaci ceny tepelné energie jakožto oprávněný náklad, chtěl tím zřejmě tuto skutečnost pouze správnímu orgánu sdělit a prvostupňový orgán měl takovou informaci přijmout pouze jako doplňující, která nemá ve vztahu k určení přiměřenosti zisku zahrnutého do kalkulace ceny tepelné energie žádný význam. Pokud prvostupňový orgán navíc v napadeném rozhodnutí tvrdí, že účastník řízení takovým postupem nerespektoval dřívější pravomocné rozhodnutí Energetického regulačního úřadu, ve kterém bylo stanoveno, že nelze uplatnit v ceně tepelné energie náklad na zřízení věcných břemen, opírá své závěry o nepřesné tvrzení, neboť účastník řízení náklady na zřízení věcných břemen do kalkulace ceny tepelné energie nezahrnul jako nákladovou položku, ale použil na krytí těchto nákladů z podnikatelské činnosti vzešlý zisk. Nelze však pouze na základě této informace tvrdit, že je jeho postup v rozporu s cenovými předpisy, neboť jak už bylo popsáno výše, způsob užití zisku je čistě v dispozici podnikatele. Namísto tak bylo posouzení, zda takto navýšený zisk splňuje podmínku přiměřenosti, jak ji definuje § 2 odst. 7 písm. b) zákona o cenách, či nikoli.

Dále je nutno konstatovat, že se odůvodnění napadeného rozhodnutí jeví jako rozporné, neboť na str. 11 uvádí prvostupňový orgán, že účastník řízení blíže neurčil, jakou část zisku použil ke krytí nákladů na zřízení věcných břemen, a takové určení se neobjevuje ani nikde dále v textu odůvodnění, tudíž nebylo až do okamžiku vydání rozhodnutí správnímu orgánu zřejmé, jaká část zisku má být neoprávněně zahrnuta do ceny tepelné energie z důvodu údajné nesouvislosti s dodávkou tepelné energie. Energetický regulační úřad tak, aniž by setrval na své předchozí, ačkoliv nepřesné argumentaci a zabýval se úvahami ohledně údajně neoprávněné části zisku v důsledku jeho nesouvislosti s dodávkou tepelné energie a její konkrétní výše, v dalším kroku přistoupil k posuzování obvyklosti zisku a na základě tohoto určení následně konstatoval, že právě tato část zisku, údajně překračující jeho obvyklost (tzn. kritérium zisku dlouhodobě dosahovaného při srovnatelných ekonomických činnostech s ohledem na výši ceny tepelné energie a dosahované technické a finanční ukazatele při porovnání s dodavateli se srovnatelnými podmínkami při výrobě anebo rozvodu tepelné energie) je právě tou částí zisku, která přímo nesouvisela s dodávkou tepelné energie, zřejmě tedy ta, která sloužila k pokrytí nákladů na zřízení věcných břemen. Takové konstataování správního orgánu však není přiléhavé.

V rámci posouzení výše obvyklosti zisku, jakožto základního kritéria pro posouzení přiměřenosti zisku, správní orgán konstatoval, že je posuzovaná provozovna umístěna pod úrovní terénu v protihlukovém provedení a s vyššími nároky na technické zajištění, izolaci a bezpečnost. Tento zjištěný skutkový stav může vést k závěru, že na vybudování

předmětné provozovny bylo nutné vynaložit vyšší vstupní (investiční) náklady, což by mohlo vést též k závěru, že ve vztahu k investovanému kapitálu mohl provozovatel uplatnit v rámci kalkulace ceny tepelné energie při zachování míry výnosnosti vyšší absolutní hodnotu zisku, neboť zisk se dle zákonné definice vztahuje právě k investovanému kapitálu. Podílem součtu těchto položek a dodaného množství tepelné energie lze vypočítat cenu tepelné energie na jednotku, která může být v důsledku možného oprávněného navýšení investičních nákladů (vstupujících prostřednictvím nákladových položek do ceny tepelné energie) a též možného oprávněného navýšení zisku vyšší oproti průměrným cenám tepelné energie na jednotku, což ale nemůže vést bez dalšího k závěru, že je cena tepelné energie nepřiměřená. Takové konstatování lze provést pouze na základě posouzení zákonem stanovených kritérií. V daném případě by se přitom jednalo o navýšení zisku v přepočtu na množství tepelné energie, nicméně z hlediska výnosnosti investovaného majetku by se o skutečné navýšení zisku nejednalo. Prvostupňový orgán pouze uvádí, že obdobnou nebo vyšší cenu tepelné energie než účastník řízení uplatnila pouze 3 % dodavatelů, nicméně tato informace je ve vztahu k předmětné skutkové podstatě správního deliktu pouze ilustrativní.

V napadeném rozhodnutí je dále uvedeno, že jsou tepelná zařízení provozovaná v cenové lokalitě „Šafránka“ svým technickým provedením a charakterem natolik ojedinělá a specifická, že srovnání obvyklé výše nákladů a zisku dosahovaného v cenových lokalitách jiných dodavatelů tepelné energie se srovnatelnými technickými a ekonomickými podmínkami při výrobě anebo rozvodu tepelné energie není možné. Prvostupňový orgán tak vyšel z premisy uvedené v napadeném rozhodnutí, že zisk ve výši celkem [REDACTED] Kč bez DPH, resp. [REDACTED] Kč/GJ bez DPH, uplatněný v kalkulaci výsledné ceny tepelné energie za rok 2011 je ziskem neúměrným a vysokým, tedy nepřiměřeným, který nelze uznat v ceně tepelné energie v plné výši, aniž by však jakkoliv odůvodnil, na základě jaké úvahy byla tato premisa vyslovena, a dále konstatoval, že jediný subjekt na trhu s tepelnou energií, který vykonával v předchozím období srovnatelnou činnost jako v roce 2011, je sám účastník řízení, a přistoupil k posuzování přiměřenosti zisku na základě srovnání zisku uplatněného v kalkulaci ceny tepelné energie účastníkem v roce 2011 se ziskem uplatněným v kalkulaci ceny tepelné energie účastníkem řízení v roce 2010. Na základě těchto úvah ohledně srovnatelnosti ekonomických činností tak dospěl k závěru, že zisk v kalkulaci výsledné ceny tepelné energie v cenové lokalitě „Šafránka“ za rok 2011 by měl odpovídat výši zisku v předchozím roce, neboť vyhodnotil zisk uplatněný v roce 2010, tj. částku ve výši [REDACTED] Kč/GJ bez DPH, jako zisk přiměřený a obvyklý. Je však nutno podotknout, že přiměřenost zisku uplatněného v kalkulaci ceny tepelné energie nebyla nikdy v minulosti předmětem posuzování a správní orgán opět neuvedl v napadeném rozhodnutí jedinou úvahu, na základě které k takovému vyhodnocení dospěl. Tento závěr je tak zcela nepřezkoumatelný, přesto z něj správní orgán vychází při stanovení konkrétní výše zisku, který považuje za nepřiměřený. Vedle toho, i kdyby byla posuzována přiměřenost zisku uplatněného v ceně tepelné energie v roce 2010, samotná meziroční eskalace zisku taktéž nemůže bez dalšího znamenat, že zisk ve výši rozdílu oproti minulému roku je ziskem nepřiměřeným, neboť ten je vždy nutno zkoumat ve vztahu k zákonem stanoveným kritériím, mezi něž patří především návratnost (výnosnost) použitého vlastního kapitálu.

Přesto výše uvedeným postupem správní orgán dospěl k závěru, že účastník řízení mohl v cenové lokalitě „Šafránka“ uplatnit zisk ve výši [REDACTED] Kč bez DPH, což je výše zisku uplatněná v roce 2010 ponížena o [REDACTED] Kč v důsledku zaokrouhlování v použitém vzorci,

a na základě toho dovedl, že rozdíl ve výši [REDACTED] Kč byl uplatněn v ceně tepelné energie neoprávněně, tedy jako nepřiměřený zisk.

Prvostupňový orgán tak bez jediné vyslovené úvahy, kterou by bylo možno v rozkladovém řízení přezkoumat, konstatoval, že zisk uplatněný v roce 2011 je ziskem neúměrným a vysokým, tedy z jeho pohledu nepřiměřeným, a stejně tak konstatoval, že zisk v roce 2010 byl ziskem přiměřeným, a to na samotné horní zákonné hranici přiměřenosti. Nelogicky je navíc na základě výše uvedených nepřezkoumatelných úvah učiněn závěr, že právě částka [REDACTED] Kč, která byla správním orgánem označena za částku uplatněnou v kalkulaci ceny tepelné energie nad rámec obvyklé výše zisku, je částkou, která byla zahrnuta do kalkulace ceny na pokrytí nákladů na zřízení věcných břemen, tedy jako částka údajně nesouvisející s dodávkou tepelné energie. Tento závěr prvostupňový orgán potvrzuje též v rámci vypořádání námitek, kde na straně 12 napadeného rozhodnutí tvrdí, že se jedná o částku, která nesplňuje podmínku přímé souvislosti s dodávkou tepelné energie, a jedná se tedy o nepřiměřený zisk v ceně tepelné energie, v důsledku čehož odpadá důvod vypořádávat námítka účastníka řízení směřující co do zbylých dvou kritérií, která blíže nebyla v tomto správním řízení zkoumána (obvyklost zisku z hlediska srovnatelných ekonomických subjektů a přiměřenost zisku ve smyslu zajištění návratnosti investice, resp. přiměřeného výnosu), když nebylo naplněno již první kritérium. I v tomto bodě je odůvodnění rozhodnutí zcela rozporné, neboť k určitému posouzení obvyklosti bylo správním orgánem přistoupeno.

Ve světle výše uvedeného tak nelze při novém projednání věci bez dalšího tvrdit, že zisk uplatněný pro cenovou lokalitu „Šafránka“ v kalkulaci ceny tepelné energie nebyl uplatněn v souvislosti s výrobou tepelné energie a nelze rezignovat na posouzení i dalších zákonem a cenovým rozhodnutím stanovených kritérií. V posuzovaném případě je tak nezbytné přihlídnout ke zjištěnému stavu ohledně výstavby předmětné provozovny, který je spojen s vyššími nároky na technické zajištění, izolaci a bezpečnost. V souvislosti s tím je dále nutné posoudit přiměřenost kalkulovaného zisku zejména ve vztahu k investičnímu kapitálu účastníka řízení.

Prvostupňový orgán se již touto problematikou okrajově zabýval v rámci vypořádání námitek účastníka řízení a v napadeném rozhodnutí uvedl, že celková částka investice na zřízení předmětné provozovny ve výši [REDACTED] Kč byla zčásti financována prostřednictvím finančního leasingu (v částce [REDACTED] Kč zahrnující též leasingovou marži), přičemž leasingová marže představuje rozdíl mezi pořizovací cenou tohoto majetku a celkovou leasingovou cenou, kterou účastník řízení zaplatí. Účastník řízení tak nákladem v položce „Leasing“ zahrnujícím nejen pořizovací cenu majetku během celého období zabezpečuje návratnost cizího kapitálu. Dále uvádí, že obdobné ohledně návratnosti platí i pro část financovanou prostřednictvím vlastního kapitálu účastníka řízení (v částce [REDACTED] Kč) zahrnutou v položce „Odpisy“ v kalkulaci výsledné ceny tepelné energie. Prvostupňový orgán tak činí závěr, že ať byl majetek pořízen prostřednictvím finančního leasingu nebo prostřednictvím vlastního kapitálu, je samotná návratnost investice zajištěna uplatněním nákladových položek v ceně tepelné energie. Taková úvaha by však vedla k závěru, že přiměřenost zisku uplatněného v ceně tepelné energie nemá přímou souvislost s investičním kapitálem použitým účastníkem řízení, což je však v rozporu s definicí přiměřeného zisku dle zákona o cenách a se samotnou podstatou podnikání. Ad absurdum by bylo možné úvahy prvostupňového orgánu vykládat tím způsobem, že dodavatel tepelné energie nemá nárok na žádný zisk, neboť návratnost přiměřeného

kapitálu je již zajištěna jednotlivými nákladovými položkami v ceně tepelné energie, přičemž však takový závěr postrádá ekonomický i právní základ. Uvedený závěr vyplývá především z nepřesnosti užití pojmu „návrstnost“ v textu zákona o cenách, neboť skutečnost, že subjekt do ceny zahrnuje náklady, v jejichž důsledku dosahuje určité návratnosti již vynaložené investice, neznamená, že by též generoval výnosy z investovaného majetku, přičemž právě to je smyslem § 2 odst. 7 písm. b) zákona o cenách. Účastník řízení v rozkladu správně uvádí, že takové chápání zisku je v rozporu s ekonomickou realitou, neboť pokud se hovoří o zisku, je ziskem výnos z investovaného majetku, nikoliv postupné zpětné zahrnování nákladů do ceny. Správní orgán se tak nemůže toliko spokojit s konstatováním, že je návratnost vynaložených nákladů zajištěna již samotným uplatněním nákladových položek v ceně tepelné energie, ale musí nadto dále zkoumat přiměřenost zisku zejména ve vztahu k účastníkem řízení vynaloženému investičnímu kapitálu. Jedině takovým postupem správního orgánu bude zajištěna nejen samotná návratnost kapitálu, ale též určitá přiměřená výnosnost z provedených investic (namítaný „výdělek“), čímž je naplněn účel podnikání.

Co se týče namítané části investice financované prostřednictvím leasingových splátek v celkové výši ██████████ Kč, ztotožňují se s argumentací použitou v napadeném rozhodnutí a konstatují, že na uvedený náklad nelze nahlížet jako na použitý kapitál pro účely zjišťování přiměřenosti zisku, neboť se nejedná o kapitál použitý účastníkem řízení, tak jak předvídá definice přiměřeného zisku v cenovém rozhodnutí, ale o kapitál financovaný prostřednictvím leasingových splátek, které lze včetně marže zahrnout jako nákladovou položku do ceny tepelné energie. Tato část investice tak jistě není financována z majetku účastníka řízení, jehož návratnost (výnosnost) by měla být prostřednictvím zisku zajištěna, neboť je financována v celé výši odběrateli v ceně tepelné energie. Není tak důvod, aby byla z této části investice zajištěna výnosnost skrze regulovaný zisk, neboť není spojena s žádným podnikatelským rizikem.

V rámci vedeného správního řízení je tak nutné předně vyjít ze skutečnosti, že účastník řízení vynaložil na zřízení předmětné provozovny vlastní kapitál ve výši ██████████ Kč a při novém projednání věci posoudit, zda je kalkulovaný zisk ve výši ██████████ Kč přiměřený s přihlédnutím k podnikatelské činnosti účastníka řízení a dlouhodobě dosahovanému zisku při srovnatelných ekonomických činnostech.

Účastník řízení vedle výše uvedeného vznesl námitku, že správní orgán ve vztahu k určení přiměřenosti zisku uplatněného v ceně tepelné energie nezohlednil opakovaně namítanou ekonomickou situaci účastníka řízení v celém rozsahu podnikání, který v předmětné cenové lokalitě v roce 2010 vykazoval ztrátu ██████████ Kč, v roce 2011 ztrátu ██████████ Kč a v roce 2012 ztrátu ██████████ Kč a toto své počínání nikterak neodůvodnil. K této námitce podotýkám, že se správní orgán měl v napadeném rozhodnutí vyjádřit, proč shledal uvedenou námitku účastníka řízení nedůvodnou. K námitce účastníka řízení je však nutno podotknout, že se přiměřenost zisku uplatněného v ceně tepelné energie posuzuje vždy jen ve vztahu k předmětné činnosti, kterou je výroba tepelné energie, jak již bylo podrobně rozebráno výše. Správní orgán tak nemá povinnost (a dokonce ani možnost) zohlednit při posuzování přiměřenosti zisku hospodářský výsledek dosažený v rámci ostatních podnikatelských činností účastníka řízení.

V. Závěr

S ohledem na výše uvedené důvody jsem rozhodla o zrušení napadeného rozhodnutí Energetického regulačního úřadu podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu a o vrácení věci správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání. Energetický regulační úřad je při novém projednání věci povinen posoudit přiměřenost zisku s ohledem na zákonem stanovená kritéria a veškeré své úvahy náležitě odůvodnit.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu nelze dále odvolat.

-Otisk úředního razítka-

Ing. Alena Vitásková, v. r.
předsedkyně Energetického regulačního úřadu

Obdrží:

České teplo s.r.o., prostřednictvím [REDACTED]